

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Делото е образувано след повдигнат спор за подсъдност пред Върховен касационен съд между СРС и РС-Ш.

С определение №165/19.04.2023 г. ВКС, Второ наказателно отделение е върнал делото за разглеждане на Софийски районен съд.

С наказателно постановление №38-88/12.10.2022г. на председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“, на „ТИБЕРУС ГОЛД ЕНД ЕКСЧЕЙДЖ“ ЕООД, с ЕИК 206085618, в качеството на задължено лице по чл.4 т. 4 ЗМИП е наложена имуществена санкция на основание чл.116 ал.3 т.3 ЗМИП в размер на 20 000 лв. за нарушение на чл.76 ал.1 ЗМИП вр. с чл.54 ал.1 ППЗМИП.

Срещу така постановеното наказателно постановление е подадена жалба от ЮЛ, в която са релевирани доводи за неговата неправилност. Изложени са съображения, че НП е незаконосъобразно, поради допуснати процесуални нарушения, както и поради недоказаност на нарушението. От процесуалния представител адв. ХН са постъпили писмени бележки, в които поддържа жалбата и като допълнителен аргумент сочи неправилна квалификация като системно нарушение, с аргумента, че извършеното от дружеството нарушение е шесто поред, от извършени общо шест нарушения, от един и същи вид в рамките на една година. Предлага на съда да отмени изцяло НП като незаконосъобразно. Алтернативно моли за неговото изменение, претендира разноски. Редовно призовано, дружеството-жалбоподател не изпраща представител в с.з.

Процесуалният представител на въззиваемата страна ЖВ оспорва подадената жалба, като моли да се потвърди обжалваното НП, поради неговата законосъобразност. Представя писмени бележки с подробни доводи за неоснователност на възраженията в жалбата, вкл. относно системността на нарушението. Претендира разноски и прави възражение за прекомерност на поисканите от жалбоподателя.

Депозираната жалба срещу процесното НП е процесуално ДОПУСТИМА, доколкото е депозирана в законоустановения 7-дневен срок от надлежно легитимирано лице.

Разгледана по същество, същата е ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНА, като мотивите за това за следните:

Въз основа на събраните по делото доказателства съдът приема следната фактическа обстановка:

Контролните органи на въззиваемата страна при извършена проверка

установили, че на 21.10.2021 г., в 13:27 часа, на каса 1 в обект за обмяна на валута, в гр. Ш. бул. „Симеон Велики“ №46Е, „Тиберус голд енд Ексчейндж" ООД, с ЕИК 206085618 (Удостоверение за вписване в регистъра на лицата, извършващи дейност като обменно бюро № 1544/23.07.2020 г. и Приложение № 1/23.07.2020 г.), продава на клиент „Тавекс" ЕООД, 330 000 /триста и тридесет хиляди/ TRY по курс 0.18450, с левова равностойност 60 885 лв.

Посочената сделка по обмяна на валута е свързана с плащане в брой на стойност над 30 000 лв. или тяхната равностойност в чужда валута, извършено от/на клиент на „Тиберус голд енд Ексчейндж" ООД по смисъла на чл. 76 ал. 1 ЗМИП. Сделката е регистрирана с издадени от обменното бюро: фискален бон № 0002771 и бордеро №1183/21.10.2021 г.

Контролните органи приели, че като „обменно бюро", задължено лице по чл. 4 т. 4 ЗМИП, в изпълнение на разпоредбата на чл. 76 ал.1 ЗМИП, „Тиберус голд енд Ексчейндж" ЕООД е било длъжно да уведоми дирекция „Финансово разузнаване" на Държавна агенция „Национална сигурност" за извършеното плащане в брой на стойност/равностойност над 30 000 лв. в срока по чл. 54 ал. 1 ППЗМИП, а именно до 15-то число на месеца, следващ месеца за който се отнася информацията. Като не е уведомило дирекция „Финансово разузнаване" на ДАНС в периода от 01.11.2021 г. до 15.11.2021 г. за извършеното на 21.10.2021 г. плащане в брой с левова равностойност над 30 000 лв., осъществено с клиент „Тавекс" ЕООД, на 16.11.2021 г. в гр. Ш. „Тиберус голд енд Ексчейндж" ООД, ЕИК 206085618 е извършило административно нарушение на чл. 76 ал. 1 ЗМИП вр. с чл. 54 ал. 1 ППЗМИП, деяние, наказуемо по чл. 116 ал. 3 т. 3 ЗМИП.

На дата 16.08.2022 г. свидетелят ЛПП, на длъжност експерт в сектор „Оценка на риска на задължените лица“, в отдел „Контрол върху задължените лица“, съставила АУАН №ФР-10-6192/16.08.2022 г.

Ивън срока по чл.44 ал.1 ЗАНН постъпили писмени възражения срещу акта, идентични с тези в жабата.

Въз основа на съставения АУАН било издадено и обжалваното наказателно постановление.

Наказващият орган приел, че извършеното административно нарушение от страна на „Тиберус голд енд Ексчейндж" ООД, с ЕИК 206085618 на 16.11.2021 г. е шесто поред, от извършени общо шест нарушения, от един и същи вид в рамките на една година.

Така изложената фактическа обстановка се установява по безспорен начин от събраните по делото доказателства и доказателствени средства, а именно: показанията на свидетелката ЛПП, заверени копия на: Сделки от 21.10.2021 г. (регистрационен опис), фискален бон №0002771 и бордеро №1183/21.10.2021 г., Протокол за доброволно предаване от 30.03.2022 г., Протокол за доброволно предаване от 31.03.2022 г., заповеди за компетентност.

Съдът кредитира и останалите писмени доказателства по делото, приобщени по реда на чл. 102 от НПК, като намира същите за относими към предмета на доказване по делото.

При така установената фактическа обстановка, настоящият съдебен състав намира от правна страна следното:

При съставяне на АУАН и при издаване на атакуваното НП са спазени изискванията, визирани в разпоредбите на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. АУАН и НП са издадени от компетентни органи, съдържат всички изискуеми от ЗАНН реквизити – описани са нарушенията и обстоятелствата, при които те са извършени, посочени са дата и място на извършване на деянията, както и нарушените законови разпоредби и нормите, въз основа на които са определени санкциите. Спазени са сроковете по чл. 34 от ЗАНН за съставяне на акта и издаване на НП. В случая не са налице формални предпоставки за отмяна на обжалваното НП, тъй като при реализиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да накърняват правото му на защита до степен, даваща основание на съда да отмени оспореното НП само на това основание, без да разглежда спора по същество.

Съгласно чл.76 ал.1 от ЗМИП, лицата по чл. 4 уведомяват дирекция "Финансово разузнаване" на Държавна агенция "Национална сигурност" за всяко плащане в брой на стойност над 30 000 лв. или тяхната равностойност в чужда валута, извършено от или на техен клиент в рамките на установените отношения или при случайни сделки или операции. Тези лица предоставят информацията на дирекция "Финансово разузнаване" на Държавна агенция "Национална сигурност" на месечна база до 15-о число на месеца, следващ месеца, за който се отнася информацията, на хартиен или магнитен носител или по електронен път по образец, утвърден от директора на дирекция "Финансово разузнаване" на Държавна агенция "Национална сигурност" /арг. чл.54 ал.1 ППЗМИП/.

Съдът намира, че правилно и законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството-жалбоподател, което е задължено лице по чл. 4 т. 4 ЗМИП и не е уведомило дирекция „Финансово разузнаване” на ДАНС в периода от 01.11.2021 г. до 15.11.2021 г., за извършено на 21.10.2021 г. плащане в брой на стойност над 30 000 лв. във връзка със сделка по покупко-продажба на валута, с което е нарушило разпоредбата на чл. 76 ал. 1 ЗМИП вр. чл.54 ал.1 ППЗМИП.

При посочване на санкционната разпоредба, наказващият орган е приел тази на чл.116 ал.3 т.3 ЗМИП, като е приел, че конкретното нарушение е шесто поред от такива от същия вид, за които са съставени АУАН посочени

конкретно в самото НП /в с.з. са представени и наказателните постановления, издадени на основание тези АУАН/, респ. приел е наличие на системност на нарушението.

Съдът намира, че тази санкционна норма е тълкувана погрешно от наказващия орган.

Съгласно т. 15 от ДР на ЗМИП дефиницията за системно нарушение по ЗМИП е следната: Системно нарушение“ е налице, когато са извършени 5 или повече административни нарушения на този закон или на правилника за прилагането му от същия вид в рамките на една година.

Процесуалният представител на въззиваемата страна прави възражение, че за се класифицира нарушението като системно, законодателят не е поставил изискване по отношение на петте или повече административни нарушения да има вече влезли в сила наказания. Това тълкуване обаче противоречи на основния принцип в наказателния процес, по който се разглежда настоящото производство, а именно – презумпцията за невиновност /*praesumptio innocentiae*/. Съдът намира, че дори и да не е посочено изрично в разпоредбата на т.15 от ДР на ЗМИП, законодателят е имал предвид именно влезли в сила наказателни постановления, а не издадени такива, които да представени по делото, а още по-малко – съставени АУАН.

В конкретния случай, с оглед правомощията си по чл.63 ал.7 т.1 вр. ал.2 т.4 ЗАНН, като измени наложеното основание за налагане на наказанието да е съответно на посоченото нарушение, а именно вместо по чл.116 ал.3 т.3 ЗМИП в размер на 20 000 лв. – да бъде коректно посочена по чл. 116 ал. 1 т. 3 ЗМИП, като бъде наложена имуществена санкция в размер на 5 000 лв. с оглед целите на чл.27 ал.2 ЗАНН, в каквато насока се измени наказателното постановление.

Не са налице и основанията за приложение на чл.28 ЗАНН – маловажен случай, тъй като административното нарушение не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност от обикновените случаи на административни нарушения от този вид.

Обществените отношения по регулиране на финансово-стопанската сфера имат за цел недопускане оцетяването на фиска, включително използването на финансовата система за целите на изпирането на пари, което в съвременните условия следва да се реализира и чрез превантивни мерки, респ. такива са предвидените в ЗМИП.

При този изход на делото основателна е претенцията на въззиваемата страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, като същото следва да бъде определено в съответствие с чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, издадена въз основа на законовата делегация по чл. 37 от ЗПП в размер на 120 лв.